

„ARANYLÁNYOK”

Vasvári Erzsébet, Göbölös Ibolya és Igaly Diána

Az „aranylányok”-ként elhíresült magyar női koronglövő hármas kiemelkedő sikert ért el a moszkvai világ bajnokságon. Óriási fölényrel, világcúccsal nyerte el, az addig szinte verhetetlen orosz és kínai csapat orra elől az aranyérmeket. Hazatértük után a szakma és az újságírók, egyöntetűen csak „aranylányok” néven emlegette őket a továbbiakban. Ezek után még 12 évig érmekkel tértek haza a különböző országokban megrendezett világversenyekről.

A háború előtt dr. Lumniczer Sándor és híres csapata számtalan érmet szerzett élő- és agyagalamb lövészetben. A világ minden táján ismerték a legjobb magyar sörétlövőket, akik egyéni és csapatversenyben is évekig uralták a világot. A csapat összeállítása azonban versenyenként változott. Skeetes lányaink 1990 és 2003 között mindig ugyanabban a felállásban álltak dobogóra. A koronglövészet történetében ez világviszonylatban is egyedülálló volt.

Nem csoda, hogy a külföldi edzők, szakemberek érdeklődéssel figyelték a csapat szereplését. Évekig próbálták kitudni a lányok titkát, vajon mi az a különlegesség, ami ezt a csapatot összetartja.

Egyszerű oka volt. Mindhárman imádták a koronglövészetet, mindhárman a génjeikben hordozták a sportághoz szükséges tehetséget, harcoltak egymásért, a csapatért a sportpályán és a magánéletben egyaránt. Ha egyiküket sérelem, bánat érte, biztosan számíthatott a másik kettő segítő támogatására. A csapatban teljes összhang uralkodott. Mindenkinek mindig megvolt a saját feladata.

Mindenki tudta, hogy adott versenyen ki van a legjobb formában, aki gyengébb volt sohasem adta fel, az utolsó korongig küzdött a legváltóságosabb helyzetekben is hiszen tudta, hogy a csapatnak szüksége van minden egyes találatára. Sokszor sikerült, így vesztett helyzetből is éremmel hazatérniük.

A tökéletes csapat, talán ez a szó illik rájuk leginkább. A skeetes lányokra nem volt jellemző a rivalizálás, igen gyorsan elfogadták, hogy ha a csapat jól szerepel, akkor egy-egy közülük egyéniben is dobogóra tud állni. Mindig, aki a legjobb formában van, vagy aki épp egy-két koronggal szerencsésebb volt.

Az élsportban ilyennek kell lenni egy csapatnak. Tudni kell őszintén örülni a másik sikerének és harcolni egymásért az utolsó lövésekig legjobb tudásuk szerint.

Nem volt körülöttük sokféle szakember, mégis rájöttek valahogy maguk, hogy együtt többek, erősebbek tudnak lenni. Lehetőségeik a felkészülésre, versenyzésre sokkal szerényebbek voltak, mint külföldi ellenfeleiké. Az őszinte összetartozás, a küzdelem a kitűzött közös célért kiegyenlítette ezt. Pályafutásuk kezdetétől ezt látták edzőiktől, így nőttek fel.

Három igazi sportember alkotta, a sokak által irigyelt magyar női skeet csapatot, ez volt a „titok”!